

Írta: Gretchen Picklesimer Kinney
(Igaz történet alapján)

Az eredeti történet Skóciában játszódott.

Stella befejezte a rajza színezését, és letette a zsírkrétáját az asztra. „Kész!”

„Az meg mi?” – kérdezte a barátnője, Lola.

„Ezt a tortát fogom elkészíteni az iskolai vetélkedőre.”

Stella feltartotta a képet, hogy megmutassa Lolának.

„Hű, de jól néz ki!” – mondta Lola.

„Kösz!” Stella szélesen mosolygott. A tortája egyszerűen tökéletes lesz. Mindent eltervezett. A torta négy rétegből áll majd. Két réteg kék lesz, kettő pedig vörös – ugyanazok a színek, mint az Egyesült Királyság zászlaján. Mindegyik réteg közé fehér krémet ken, végül a tetejét a híres házi készítésű kekszeivel díszíti majd. Biztos volt benne, hogy megnyeri a versenyt.

„Te mit fogsz sütni?” – érdeklődött Stella.

„Még nem tudom biztosan – felelte Lola. – Talán én is egy tortát.”

„Alig várom, hogy lássam, mit alkotsz majd”

– mondta Stella.

Amint hazaért, Stella készen állt a cukrászkodásra. Letette a tortáról készült rajzát a konyhapultra, hogy nézhesse, amíg dolgozik.

AZ ELRONTOTT TORTA

Gondosan kimérte a hozzávalókat. Összekeverte őket, majd beleöntötte a tésztát a tortaformába. Aztán betolta a sütőbe a tepsit, hogy megsüsse az első tésztaréteget.

Amikor jelzett az időzítő, Stella kivette a tortalapot a sütőből. Megpróbálta kivenni a tortalapot a formából. De amikor fejjel lefelé fordította, a tészta fele a tepsijára ragadt!

„Jaj, ne!” – kiáltotta Stella. Megmutatta Anyának a szétesett tésztát. „Tönkrement a tortám!”

Anya megpaskolta Stella hátát. „Semmi baj. Helyrehozzuk.”

Anya segített Stellának kiszedni a tészta többi részét a formából. Gondosan egymáshoz illesztették az összetört tésztalap darabkát.

ILLUSZTRÁLTA: MARYSSA DENNIS

„Így ni! – mondta Anya. – Nem is látszik rajta, hogy eltört.”

Stella egy kicsit jobban érezte magát. A többi tésztalapot még mindig tökéletesre csinálhatja. Nekiállt a következő lap elkészítésének. Ez alkalommal Stella megvárta, hogy lehűljön a tészta, mielőtt kivette volna a formából. Nem tört el!

Amikor a torta minden rétege elkészült, Stella egymásra helyezte őket. Minden réteg közé krémet kent.

*Stella azt akarta,
hogy a tortája
tökéletes legyen.*

Aztán gondosan elhelyezett néhány házi készítésű kekszet a torta tetején. Kész!

De Stella elhúzta a száját. A torta egyáltalán nem úgy nézett ki, mint a rajzán. A krém elkezdett kifolyni, a rétegek ferdék voltak, és az egész torta az egyik oldalra billent. Micsoda katasztrófa! Stella sírva fakadt.

„Mi a baj?” – kérdezte Anyu.

„Azt akartam, hogy a torta tökéletes legyen. Az egész tönkrement!” Stella letörölt egy könnycseppet az arcáról.

Anya megölelte a lányt. „Szerintem szép a tortád. És biztos, hogy az íze még annál is jobb.”

Stella megrázta a fejét. „Ki kellene dobnom az egészet. Így utolsó leszek a versenyen!”

„Segítene, ha mondanánk egy imát?” – javasolta Anyu.

Stella bólogatott.

„Drága Mennyei Atyánk! – mondta Anya. – Nagyon hálás vagyok Stelláért és azért, milyen keményen dolgozott, hogy elkészítse ezt a tortát. Kérlek, segíts, hogy boldog lehessen azzal, amit el tudott készíteni. Jézus Krisztus nevében, ámen.”

Stella nyugodtabbnak érezte magát. Újra rápillantott a tortájára. Lehet, hogy nem pont úgy nézett ki, mint a rajza, de azért így is rendben volt. És jól érezte magát, amíg készítette.

Másnap az iskolában Stella körbenézett az összes többi sütin, amit a gyermekek készítettek. Nem gondolta, hogy díjat fog majd nyerni. A többi torta mesésen nézett ki.

Amikor azonban bejelentették a helyezéseket, Stella lett a második! Az első helyen pedig Lola végzett!

Stella odaszaladt Lolához, és megölelte. „Mindketten nyertünk!”

Stella mosolygott. Akkor is örült volna, hogy nem adta fel, ha nem győzött volna. ●